

Vergaderjaar 2007–2008

29 270

Reclasseringsbeleid

Nr. 22

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 11 september 2008

Hierbij zend ik u, conform uw verzoek van 6 juni 2008, mijn reactie op het rapport «Red de reclassering. Een enquête onder reclasseringswerkers». Ik dank de SP-fractie voor het rapport. In deze brief ga ik in op de vijf eisen voor een betere reclassering, zoals die geformuleerd zijn in het rapport.

1. «Geef de reclassering de ruimte»

In mijn brief van 9 juli 2008 (kamerstuk 29 270, nr. 21) heb ik u geïnformeerd over de wijze waarop ik uitvoering geef aan de motie-Van Velzen over vrije experimenteerruimte voor de reclassering (Kamerstukken II 2007/08, 29 270, nr 19). In dat kader wordt een experiment voorbereid, waarin zowel de verantwoordingsplicht als de ruimte voor de professional centraal staat. Zoals in die brief toegezegd, stuur ik u het plan van aanpak voor het experiment in het najaar toe.

2. «Investeren in de reclassering»

De reclasseringsorganisaties zijn niet weg te denken uit de strafrechtketen.

Uit recente ontwikkelingen zoals de voorwaardelijke invrijheidstelling en het forensisch psychiatrisch toezicht, blijkt dat hun rol alleen maar groter wordt.

Ik investeer volop in de reclasseringsorganisaties, in extra taken, in extra kwaliteit en met extra geld. De subsidie die de reclasseringsorganisaties jaarlijks ontvangen voor de reguliere productie en de projectgelden, is gestegen van ruim 125 miljoen euro in 2004 tot ruim 198 miljoen euro in 2008. Al de werkzaamheden van de reclassering die door mij worden gefinancierd, hebben tot doel de recidive terug te dringen en de reïntegratie te bevorderen.

3. «De reclassering moet terug in de gevangenis»

De reclassering verricht een deel van haar taken binnen de gevangenis. Het gaat daarbij onder meer om gedragsinterventies bij langgestraften en het adviseren van het gevangeniswezen over detentiefasering. Waar dit nog niet optimaal gebeurt, spreken reclassering en gevangeniswezen elkaar daarop aan en zoeken zij in gezamenlijkheid naar verbetering.

Voor verslaafde gedetineerden wordt er geëxperimenteerd met programma's om hen via drangtrajecten naar de zorg door te leiden. Het gevangeniswezen en de reclassering zetten zich hiervoor samen in. Dit heeft geleid tot een uniform en landelijk geldend samenwerkingsmodel tussen het gevangeniswezen en de drie reclasseringsorganisaties, waarin zij hun interne werkprocessen op elkaar afstemmen.

Echter, niet alle taken die gericht zijn op reïntegratie binnen de muren van de gevangenis, vind ik vanzelfsprekend bij de reclasseringsorganisaties horen. Hier ligt ook een belangrijke taak voor het personeel van de inrichtingen zelf. DJI heeft bijvoorbeeld geïnvesteerd in MMD-ers die gedetineerden screenen en de gemeente informeren.

4. «Bezie of de reclassering ex-gedetineerden standaard een half jaar moet gaan begeleiden»

De periode direct na detentie is inderdaad risicovol als het gaat om recidive. Om de kans op recidive zo klein mogelijk te houden is maatwerk nodig. Ik streef ernaar de overgang van detentie naar vrijheid gefaseerd te laten plaatsvinden, onder andere door het stellen van bijzondere voorwaarden. De reclasseringsorganisaties houden toezicht op de gestelde voorwaarden. Ook de gemeenten erkennen dat zij een taak hebben in het regelen van voorzieningen die de reïntegratie van ex-gedetineerden bevorderen. In 363 gemeenten is een contactpersoon aangesteld die tevens als aanspreekpunt voor de MMD-er fungeert. In samenwerking met de VNG en de gemeenten is ter uitwerking van het bestuursakkoord Rijk-VNG (juni 2007) gestart met het opstellen van een samenwerkingsmodel Justitie-gemeenten waarin de wederzijdse taken en verantwoordelijkheden met betrekking tot alle (ex-) gedetineerden zullen worden beschreven.

Een standaardperiode van een half jaar voor begeleiding door de reclassering is, gegeven de gefaseerde invrijheidstelling en de activiteiten van de gemeenten, niet noodzakelijk.

5. «Evalueer de taaksplitsing tussen advies en toezicht»

Enige jaren geleden werd geconstateerd dat de adviezen van de reclassering vaak niet tijdig en van onvoldoende kwaliteit waren. Naar aanleiding van de geconstateerde knelpunten zijn de afgelopen jaren verbeteringen in gang gezet. De taakspecialisatie maakt daar onderdeel van uit. We bevinden ons nu nog midden in die professionalisering van de adviesfunctie. Nu het roer omgooien is niet verstandig. De evaluatie van de verschillende onderdelen van de professionalisering is het juiste moment om de discussie daarover te voeren.

In mijn brief van 9 juli 2008 schreef ik u al dat ik mij ervan bewust ben dat we veel vragen van de medewerkers van de reclassering die alle veranderingen in praktijk moeten brengen. Ook hun medewerking aan de enquête van de SP beschouw ik als een signaal van hun betrokkenheid. Ik wil mijn waardering voor de inspanningen van de medewerkers van de

reclassering graag nogmaals onderstrepen. Samen met hen ga ik graag verder aan de slag om het doel, terugdringen van de recidive onder ex-gedetineerden, te bereiken.

De staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak